

Religija

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 21 | Nivo: Fakultet za uslužni biznis, Sremska Kamenica

Sadržaj:

Uvod-----	3
Šta je religija-----	4
Razvoj religije-----	5
Politeizam-----	5-6
Monoteizam i monoteistička religija-----	6-7
Judizam-----	7-8
Hrišćanstvo-----	8
Istorija hrišćanstva-----	8
Hrišćanska verovanja-----	9
Isus Hrist-----	9
Biblija-----	9-10
Odluke pravoslavlja-----	10
Srpska pravoslavna crkva-----	10-11
Rimokatolička crkva-----	11
Raskoli u katoličkoj crkvi-----	11
Protestantizam-----	12
Istorijski presek nastanka protestantskog pokreta u Nemačkoj-----	12
Razni protestantski pravci-----	13
Budizam-----	14
Bramanizam i Hinduizam-----	14
Osnovna obeležja budizma-----	14
Grane budizma-----	15
Lamizam-----	15
Đainizam-----	15
Islam-----	16
Ateizam i kritika religije-----	17
Savremeni preobražaj religije – Sekularizacija-----	18-19
Zaključak-----	19
Sažetak-----	19
Ključne reči-----	20
Literatura-----	21

Uvod

Iako je religija jedan od najstarijih oblika društvene svesti ipak debate o njenom nastanku nisu još donele konačan odgovor o prvom obliku religije u ljudskom društvu. Etnolozi i sociolozi su o ovom problemu zaključivali posredno (s obzirom da su iz dugih perioda praistorijskog razvoja čoveka podaci vrlo oskudni) posmatrajući primitivna plemena u Australiji, Severnoj Americi itd. Da li je prvi oblik religije natrualizam, animizam ili totemizam? Ono što se u nauci zna jeste da se pojedine faze religije javljaju u društvenom razvoju svih društvenih zajednica, kao i da one korespondiraju sa društvenim razvojem. Naučnici nisu doneli konačan odgovor ni o prirodi motiva koji su doveli do stvaranja religije kao oblika ljudske svesti. Jedno od osnovnih pitanja koje je pračovek sebi postavio bilo je bez sumnje pitanje smrti. Pračovek nije poznao biološku i fiziološku prirodu ljudskog života, kao ni razloge njegovog prestanka. Tu leži začetak ideje o odvajanju duše ili duha (latinski animus, anima) od tela ili začetak ideje animizma. U staroj grčkoj i rimskoj religiji verovalo se da duhovi umrlih predaka žive na ognjištu. Upravo će taj odnos prema umrlim članovima porodične zajednice, značajnih predaka, imati ogroman značaj za primitivne pa i kasnije oblike religije.

Stanje društvene svesti u prvobitnoj zajednici ima neke karakteristike koje uslovljavaju karakter duhovnih tvorevina koje nastaju u tom periodu, pa i religije. Analiza društvene svesti čoveka ove epohe nam pomaže da razumemo svest i duhovne tvorevine čoveka civilizacije.

Prvobitna zajednica je veoma dug period u razvitku čoveka. U poređenju sa njim je civilizacija čije početke vezujemo za pronalazak pisma, topljenje gvožđa, pojavu klasa i države isto je što i kratak trenutak.

Prvobitna zajednica se odlikuje po osnovnom obliku grupisanja ljudi. U periodu civilizacije to je porodica tj. porodična zajednica. U prvobitnoj zajednici to je gens ili rod. Čovek se prema prirodi i društvu ne odnosi kao član porodice, a kamo li kao pojedinac, već kao član roda. Religija je dominantni oblik društvene svesti čoveka u prvobitnoj zajednici, čovek je svoj odnos prema svetu ispoljavao kroz religijski doživljaj.

»Klanovi su se, naime, prvo označavali i nazivali prema mestu stanovanja, kao, na primer: «ljudi s reke», «ljudi iz pećina» itd. Kasnije se oni počinju nazivati prema životinjama ili biljkama koje su naročito važne za njihov život, na primer: gens medveda, gens noja, banane itd. Ta životinja ili biljka postaje simbol povezanosti gensa, i primitivci je zamišljaju kao prapretka kome se odaje poštovanje, kult.» I u paganskoj religiji Srba postoji kult vuka i hrasta na primer.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com